

Roczniki i kroniki polskie i litewskie (letopisi in kronike poljske in litavske, Warszawa 1850, 1 zvezek); *Historya włościan* (zgodovina kmetov na Poljskem, Warszawa 1874, 1 zvezek); *Żydzi w Polsce, na Rusi i Litwie, ich historya od XVII – XVIII wieku* (Židje na Poljskem, Maloruskem in Litavskem, njih zgodovina od 17. do 18. stoletja, Warszawa 1878.)

Razven teh večjih knjig je spisal še mnogo mnogo razprav, ki so raztresene po različnih časopisih in zbornikih; mnogo je tudi zapustil v rokopisu, n. pr. po polnem dovršeno in k tisku pripravljeno delo: *Historya miast w Polsce* (Zgodovina poljskih mest).

Že iz tega kratkega pregleda je razvidno, kako vestno je porabil ta učenjak ves čas svojega dolgega življenja znanosti v prid in v slavo naroda poljskega. Lepšega spomenika si pač ni mogel postaviti!

Š.

Slovenski glasnik.

† **Josip Hašnik**, znani, dobrovoljni pesnik slovenski, župnik pri sv. Juriji ob južni železnici, umrl je 6. marcija ob $\frac{1}{2}$ 1. uri po noči po prav kratki bolezn. Hašnik, porojen 8. marcija 1811. leta v Trebonji pri Vuzenici (Trofin bei Saldenhofen) na Spodnjem Štajerskem, bil je v mašnika posvečen 4. avgusta 1835. l. ter je služil po več krajih slovenskega Štajerja. Pokojni je bil učenec iz Slomškove šole. Prejšnja leta, ko so bili pravi domoljubi še redko sejani, zložil in uglasbil je več lepih in mičnih pesmic slovenskih, katere so močno budile po južnem Štajerskem narodno zavest ter se še zdaj rade prepevajo v veselih družbah. V tem oziru je bil vreden vrstnik Virkov in Orožnov. Svojo literarno ostalino je izročil g. župniku M. Lendovšku, da jo uredi in izdá. Lahka mu zemlja in pokoj njegovi duši!

† **Anton Janežič**, oče pokojnega pisatelja Antona Janežiča, umrl je 82leten 17. marcija t. l. v St. Jakobu v Rožni Dolini na Koroškem.

Odlikovanje dveh slovenskih pisateljev. Visoko c. kr. naučno ministerstvo je slovenskemu pesniku g. Simonu Gregorčiču, vikarju na Gradišči pri Gorici, podelilo za leto 1883. umetniško stipendijo, znašajočo več sto glđ., katero mu je porabiti v nadalje izobraževanje v pesništvu. Take stipendije naučno ministerstvo vsako leto daje 10–12 raznovrstnim avstrijskim umetnikom (slikarjem, kiparjem, pesnikom, skladateljem i. dr.), ki so pokazali s svojimi proizvodi, da so pravi umetniki, od katerih je pričakovati še novih umotvorov. G. Gregorčič je to stipendijo prejel za svoje lani na svetlo dane „Poezije“, katere je ves narod slovenski vzprejel z največjim navdušenjem in to po pravici, kajti te „Poezije“ so pravi zlati klasi slovenske lirike. In kakor je narod slovenski